

fyri okkara jarðabrúk. Men alt annað av okkara vinnulívi vil so státt verða yvirleitað til okkum sjálvar at styðja og hjálpa fram.

Ein politikkur, eitt landastýri, ið vil gagna fólk og landi, má hoyggja seg fyri lívsins korum, lurta eftir lívsins krøvum. Tann politikkur, ið ikki ger tað, er og verður til skaða fyri land og fólk.

Hetta uppskot sjálfstýrismanna er ikki í tráð við, er ikki samsvarendi fólksins kor og krøv.

Chr. Holm-Jacobsen:

Mær dármar nógv í hesum uppskoti, men eg kann ikki greiða atkvøðu fyri tí, ið tað er ov lítið. Mær dármar best at taka tað en gros, í stórum. Hvi ikki taka Páll Paturssons uppskot (uppskotið um uppgærd við Danmark)?

Patursson

helt fram, at okkara ríkisdagsrepresentasjon er skaðilig. Hann skírði Føroyingar politiskar ómagar. Hann ynskti valg um spurningin um okkara politisku støðu. Valið var eisini neyðturviligt, fyri at fólkikið kundi taka støðu til tey mongu inn-tøkumál.

Samuelson

helt, at Paturssonar og vinnuflokksins róp upp um uppgærd við Danmark einki hevði at týða. Hina sonnu orsök til Paturssonar krav um nýtt val helt talarin vera ynski um at fáa eina uppgærd við sínar menn á tingi, ið høvdu sett hann uttanfyri. Hetta helt talarin áliti at latið seg gjørt á »Skákinum«.

P. M. Dam:

Tað var interessant at hoyra Chr. Holm-Jacobsen siga, at hann ikki kundi ganga við til sjálfstýrisuppskotið, tí tað var ov pinkultíð. Hann vildi hava tað en gros, segði hann, og spurdi hví sjálfstýrismenn ikki høvdu tikið Páll Paturssonar mál um uppgærd við Danmark.

Valg hava javnaðarmenn einki fmóti, hvat tað so verður at standa um, tí eitt tilfelli val vil vísa, at fólkikið í Føroyum er leitt og kett av tí ævinligu sjálfstýris- og sambandstøging um »keisarans skegga, um einki. Hjá hinum rólga áskoðaranum til hesa tóging kenst hon ófatiligi, tí teir sokallaðu sjálfstýrismenn og teir sokallaðu sambandsmenn eru ikki generelli sambandsmenn men tað sama sum sjálfstýrismenn: regulerir særstöðumenn.

Spyr tú ein sjálfstýrismann, um hann er loysingarmaður, altso verunligur sjálfstýrismaður, skundar hann sær at svara nei, nei, als ikki! Og tá ið ikki talan er um at vilja loysing ella fullt sjálfstýri, er tað altso ein felagskapur, eitt samband við Danmark, ið »sjálfstýrismennin« vilja. Teir eru sostatt sambandsmenn við særstöðu. Og sambandsmenn vilja ikki hava sjálfstýri men samband við Danmark. kortini ikki eitt generelt samband við øllum sum í Danmark. Nei, teir vilja eisini

DIXIFON RADIO.

Danmarks bedste, kan faas hos mig. — Den koster fra 240 til 510 Kr. 40 Kroners Udbetaling og Resten paa Afbetaling i 16 Maaned. — Brugte Apparater kan tages i Bytte. —

HJ. HJALTALÍN

ÚTBJÓÐING

Arbeidið viðvíkjandi 4 slykkjum av Oyggjarvegnum, hvørt stykki 300 m langt, verður her útbjóðið.

Tekningar, frágreiðingar og treytir eru til skjals á býráðsskrivstovu frá 25. til 28. november (báðir dagar fróknadír).

Boð, merkt »Oyggjarvegur«, verður at lata inn til býráðsskrivstovu innan 30. november kl. 17, og verða tá tey innkomnu boðini upplatin í hjáveru teirra, sum boðið hava og kunnu vera hjá. Býráðið skilar sær rætt til at velja óheft millum tey innkomnu boðini ella eftir umstøðunum einki at taka.

Tórshavnar býráð, lann 23. november 1936.

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

hefur fund í Avhaldhúsinum mánakvöldið 30. november 1936.

Til umrøðu:

Uppstilling av evnum til býarstýrisvalið í Tórshavn.

Nevndin.

LÝSING

Tað verður her gjørt kunnigt, at val fyri 4 ár av

9 limum til býráðið,
7 limum til líkingarnevndina og
2 grannskoðarum

verður í býráðssalinum týsdagin hin 22. desember h. á. kl. 15, at vallistarnir verða til skals á býráðsskrivstovu frá 5. desember til 19. desember, báðir dagar uppifróknadír, frá kl. 10 til 14 og frá kl. 15 til 17.

Klagur um, at nakar av órættum er komin uppá listarnar ella onkur rættikomin ikki tikið við, skulu verða sendar valstýrinum 3 dagar áðrenn valdagin (seinast friggjadagin 18/12), at kandidatalistar skulu vera fingnir formanninum fyri valstýrinum til handar á býráðsskrivstovu áðrenn kl. 12 á middegi 3. dagin (leygardagin 19/12) áðrenn valdagin og at skattgjaldarar fyri at vera valfórir og hava vælreitt skulu hava goldið skatt fyri árið 1935 og tryggja teir fyrstu ársfjórðingarnar av hesum ári; skatturin skal verða goldin áðrenn kl. 12 á middegi 3. dagin (leygardagin 19/12) áðrenn valdagin.

Valstýrið fyri Tórshavnar kommunuval, 26. nov. 1836.

Tvangsauktion over Løsøre.

Onsdag den 9. December d. A., Eftermiddag Kl. 3, vil der fra Byraadssalen i Thorshavn mod kontant Betaling blive afholdt Tvangsauktion over en Del Effekter, hvori Udpantning er foretaget i Dagene fra 5. til 13. Oktober d. A. for skyldig Kommuneskat til Thorshavn Kommune.

Af Effekterne, der vil blive afhentet hos de paagældende Lørdag den 5. December d. A., fremhæves: Dagligstuemøblement, Spisestuemøblement, Snedkerbænke, Divaner, Gramofoner m. v.

Færøernes Fogedret, den 12. November 1936.

Hay-Schmidt.

Javnaðarmenn

eiga at styðja felagsskapin við at melda seg inn í javnaðarmannafelagini.

Teir, ið ynskja at gerast limir í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag biðjast venda sær til kassameistarar J. P. Henriksen, Tórshavn.

eitt samband við særstöðu, altso í prinsippinum akkurat tað sama sum sjálfstýrismenn.

Føroyingar duga einki virðisfullt at siggja í hesum sjónleiki, ið sýnir eitt stríð um keisarans skegg. Føroyingar ynskja stríðið

standa um konservatismu og socialismu. Sum umboðsmenninir fyri konservatismuni eru sjálfstýrismenn líka góðir sum sambandsmenn.

Enn eina drágva stund stóð orðadráttur um hetta mál.

Javnaðarmanna álit í lögtingsmáli: Løg fyri Føroyar um vinnumál:

Betydningen og Værdien af en Myndighed er afhængig af de mentale Retningslinier og Ide-associationer, der er bestemmede for den eller dem, der udøver Myndigheden.

Det er følgende i Strid med det socialdemokratiske Partis politiske Idé at forlene Modstandere af Socialismens Grundprincipper med autoritativ Afgørelsesmyndighed inden for Arbejderklassens og Samfundets vitalste Erhvervs- og Livsinteresser.

Den i nærværende Sag omhandlede Lovgivningsmyndighed tangerer vitale Interesser for Arbejderklassen og det færøske Samfund i det hele taget og maa derfor — set fra et socialdemokratisk Standpunkt — siges at være ret utidig og i direkte Strid med Socialdemokratiets politiske Formaal, idet Kendsgerningen jo er den, at det nuværende Lagtingsflertal beherskes af anti-socialistisk Indstilling. Hertil kommer som et imod Fremme af nærværende Sag talende Moment, at de Aktionsudtryk, som giver sig til Kende fra dette Flertal, altid vil — saaledes som Forholdene nu er — i mer eller mindre Grad bestemmes og dikteres under Følelsen af og Bevidstheden om, at den afgørende og endelige Myndighed med Hensyn til, hvilken Skæbne de af Flertallet i konkrete Forslag formede Ønsker og Krav skal lide, beror hos en Myndighed, hvis Afgørelser bestemmes af Hensynet til de socialistiske Krav og Idéer.

Desuden maa det i denne Tid, hvor man fra færøsk Side stiller ekstraordinært store Krav til Statskassen om permanent saavel som midlertidig Støtte til baade Erhvervslivet, Søfart, Fiskeri, Landbrug m. m., og kulturelle, sociale og andre Opgaver, anses for noget malplaceret at ignorere Tingenes faktiske Tilstand ved Fremsettelse af Krav om Indførelse af en Ordning, hvis Konsekvenser naturnødvendigt maa være — som ogsaa forudset af Selvsyrepartiet — Ophævelsen af den allerede i Kraft værende permanente ret store økonomiske Ydelse fra Statskassen til Erhvervslivet m. m. samt Afskærsen fra Statsstøtte til Løsning af de mange nye Opgaver, som trænger sig særlig stærkt paa i disse Tider, hvor Støtterne under det nuværende Erhverv synes at være i den Grad svage, at et generelt Sammenbrud kan forventes naar som helst — den foreslaaede aarlige faste Ydelse paa Kr. 100.000 fra Statskassen (akkurat det Beløb, der paa tænkes ydet til Jordreformen) vil kunne udgøre en Brøkdæl af det, som man maa anse for at kunne erstatte de allerede fastlagte Ydelser fra Statens Side, og end mindre kunne dække de Krav, som man med fuld Føje kan stille til Staten til Løsning af paatrængende nye

Opgaver. Og desforuden har vi vanskeligt ved at forene os med den Tanke, at vi skal kunne blive eneraadende paa Omraader og Forhold, som vi ikke er eneydende til.

Henviende til foranstaaende og iøvrigt savnende en detaljeret Redegørelse fra Selvsyrepartiet for den ved Indførelsen af den foreslaaede Ordning følgende Forskydning i Mulighederne for særlig Erhvervslivets Udvikling skal nærværende Mindretal som Repræsentant for det færøske Socialdemokrati udtale, at man uden derved at have antydnet en principiel Modstand imod en eventuel Forskydning i Forholdet mellem Statens og Lagtingets Opgaver vedrørende Næringslivet og andre Forhold paa Færøerne ikke paa nuværende Tidspunkt finder det formaalstjenligt at fremme omhandlede Forslag.

Tíðindi úr Suðuroy.

Fiskiskapurin.

Heimafiskiskapurin hevur verið ófóra góður sunnan Stein, tá ið viðráð hevur at fara út. Í Vagi hava róðrabátar við innsettum motori fingið frá 15 upp í 30 centnar. Størri motorar hava fingið frá 30 upp í 55 c. Fiskurin er lagdur í fimm borð í »Beinisvørið«, sum varð fullt eftir tveimum døgum og fór til Onglands við veiðuni.

Vegarbeiðið

er nú summastaðni byrjað. Men tá útróðraveður er, rógva menn út — Sjálvaandi.

Á Tvøroyri

leingjast menn eftir, at kolíð skal koma reiðiliga ígongd — nú keðast menn við, sum tað drýggjar við at verða álvara í.

Deyður er Mikkjal í Geil, ein okkara raskasti sjómaður.

Ein av okkara raskastu sjómonnum var Mikkjal Nielsen (Mikkjal í Geil). Hann var borin í heim í Hvalba, har ið hann vaks upp. Sum tilkomin maður kom hann at sigla út frá Tvøroyri, fyrst sum fiskari, síðan sum hin tiltikni skiparin Mikkjal í Geil.

Kreppan rakti hann, ið var vordin ein eftir føroyskum víður-skiftum múgvandi maður. Hann misti at kulla alt tað, ið hann hevði savnað. Men hann bar tað sum ein maður, ið ikki gevst á hondum, um »andróðurin« er strævin og tungur at rógva.

Ein skilamaður í øllum arbeiði var Mikkjal í Geil, ein av fðnastu monnum okkara — deyðssjúkur, so sjúk, at hann ikki kundi fáa ein tugdan bita niður, í tey seinastu árin róði hann út og starvaðist við alt fyrifallandi arbeiði líka til tað seinasta.

Nú er hann sloknaður. Friður verið við honum.

Vinur.